

Димчо Дебелянов

Брезите сладостно
заспали...

Брезите сладостно заспали,
облъхва трепетно нощта,
и от клоне им погрозяли
се ронят златните листа.

Самин загледан в небесата,
звездите огнени следя,
и в техний рой, с копнеж в душата,
аз търся своята звезда.

И блян ме сладостен люлее
за оня лучезарен край,
де вечно щастие владее,
де вечна красота сияй.

И де животът свиден ден е
и цветна пролет – младостта...
От тъмните брези над мене
се ронят златните листа...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6089>]